Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, 4 april 2014, 10de kamer

Notitienummer55.L1.8841/12

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG WEST- VLAANDEREN, AFDELING KORTRIJK, CORRECTIONELE KAMER MET DRIE RECHTERS, RECHTSPREKENDE IN ZAKEN DIE BEHOREN TOT DE BEVOEGDHEID VAN DE ARBEIDSGERECHTEN, EN, IN GEVAL VAN SAMENLOOP OF SAMENHANG VAN GENOEMDE OVERTREDINGEN SAMEN MET EEN OF MEER OVERTREDINGEN DIE NIET BEHOREN TOT DE BEVOEGHEID VAN DE ARBEIDSGERECHTEN

Vonnis d.d. 04/04/2014

Gezien de processtukken en namelijk:

- de beschikking van de raadkamer van 8 november 2013

- de dagvaardingen betekend bij exploot van :

-gerechtsdeurwaarder J., met standplaats te Roeselare op 13 december 2013

- gerechtsdeurwaarder E. plaatsvervanger van M., met standplaats te Menen-Rekkem op 12 december 2013

-gerechtsdeurwaarder V., met standplaats te Kortrijk op 12 december 2013

- gerechtsdeurwaarder P. plaatsvervanger van B., met standplaats te Ukkel op 18 december 2013

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, gevestigd te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

- zich hiertoe aangesteld voor M. A., ondervoorzitter - onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk op 23 oktober 2013

- ter zitting vertegenwoordigd door mr. C. loco Meester L., beiden advocaat te (…),

Tegen:

I.Z., geboren te (…) (Pakistan) op (…), van Portugese nationaliteit, wonende te Kortrijk, (…)

ter zitting in persoon verschenen en bijgestaan door zijn raadsman Meester D., advocaat te Anzegem

I.J., geboren te (…)(Pakistan) op (…), van Belgische nationaliteit, wonende te (…)

ter zitting in persoon verschenen en bijgestaan door zijn raadsman Meester D., advocaat te Anzegem

GCV E., KBO (…), met maatschappelijke zetel te Kuurne, (…)

ter zitting vertegenwoordigd door Meester D., advocaat te Anzegem

De eerste, de tweede en de derde : beklaagd van :

DE EERSTE, DE TWEEDE, DE DERDE EN DE VIERDE :

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A.

Bij inbreuk op de art. 433quinquies §1, 3° en 433septies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, door, teneinde personen werk te hebben doen of te laten verrichten of diensten te hebben doen of te laten verlenen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzondere kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk :

te Kuurne en bij samenhang elders in het Rijk, herhaaldelijk, doch op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 2011 tot en met 5 oktober 2012, en onder meer minstens :

ten nadele van A.S. (°…, India) op 23 maart 2011, 28 maart 2011 en 5 mei 2012

ten nadele van C.B. (°…, India) op 28 maart 2011 en op 5 mei 2012

B.

Bij inbreuk op de art. 433quinquies §1, 3° en 433septies 6° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, door, teneinde personen werk te hebben doen of te laten verrichten of diensten te hebben doen of te laten verlenen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, namelijk :

te Kuurne en bij samenhang elders in het Rijk, herhaaldelijk, doch op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 2011 tot en met 5 oktober 2012, en onder meer minstens :

ten nadele van A.S. (°…, India) op 23 maart 2011, 28 maart 2011 en 5 mei 2012

ten nadele van C.B. (°…, India) op 28 maart 2011 en op 5 mei 2012

C.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis en 77 quater 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

te Kuurne en bij samenhang elders in het Rijk, herhaaldelijk, doch op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 2011 tot en met 5 oktober 2012, en onder meer minstens :

1, ten nadele van A.S. (°…, India) op 23 maart 2011, 28 maart 2011 en 5 mei 2012

2. ten nadele van C.B. (°…, India) op 28 maart 2011 en op 5 mei 2012

D.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis en 77 quater 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig gemaakt te hebben aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook,

rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, namelijk :

te Kuurne en bij samenhang elders in het Rijk, herhaaldelijk, doch op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 2011 tot en met 5 oktober 2012, en onder meer minstens :

1. ten nadele van A.S. (°…, India) op 23 maart 2011, 28 maart 2011 en 5 mei 2012

2. ten nadele van C.B. (°…, India) op 28 maart 2011 en op 5 mei 2012

Bij samenhang (art. 155 Ger. Wetboek) :

E.

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, met inbreuk op artikel 181, eerste lid van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijke besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002, aan de instelling die belast was met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, niet elektronisch te hebben meegedeeld, in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemers zijn prestaties aanvatte, minstens met betrekking tot de hiernagenoemde werknemers,

misdrijf strafbaar overeenkomstig artikel 181, eerste lid van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4 zoals voorzien door artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek, zijnde een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en/of een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro ; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er werknemers in overtreding met de vermelde reglementering tewerkgesteld waren zonder dat deze geldboete, zoals voorzien door artikel 103 van het Sociaal Strafwetboek, hoger mag zijn dan het honderdvoud van de maximumgeldboete,

te Kuurne en bij samenhang elders in het Rijk, herhaaldelijk, doch op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 2011 tot en met 5 oktober 2012, en onder meer minstens :

1. A.S. (°…, India) op 23 maart 2011, 28 maart 2011 en 5 mei 2012

2. C.B. (°…, India) op 28 maart 2011 en op 5 mei 2012

F.

Bij inbreuk op artikel 12, eerste lid, l°, a) van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, in

strijd met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegestaan of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, meer bepaald de hierna vermelde buitenlandse onderdaan,

misdrijf thans strafbaar gesteld door artikel 175§1 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4 zoals voorzien door artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek, zijnde een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en/of een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro ; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er werknemers in overtreding met de vermelde reglementering tewerkgesteld waren zonder dat deze geldboete, zoals voorzien door artikel 103 van het Sociaal Strafwetboek, hoger mag zijn dan het honderdvoud van de maximumgeldboete,

te Kuurne en bij samenhang elders in het Rijk, herhaaldelijk, doch op niet nader te bepalen data in de periode van 1 januari 2011 tot en met 5 oktober 2012, en onder meer minstens :

1. A.S. (°…, India) op 23 maart 2011, 28 maart 2011 en 5 mei 2012

2. C.B. (°…, India) op 28 maart 2011 en op 5 mei 2012

Gehoord de uiteenzetting van de zaak door F., substituut-procureur des Konings, die de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagden bij toepassing van de strafwet.

Ter terechtzitting van 14 maart 2014 legde het Openbaar Ministerie een schriftelijke vordering neer tot de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen van een bedrag van

25.193 euro lastens I.Z.

25.193 euro lastens I.J.

50.386 euro lastens GCV E.

op grond van de feiten A, B, C, F en G.

Gehoord de burgerlijke partij Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding bij monde van Meester C. loco Meester L., advocaten te Loppem.

Na de eerste en tweede beklaagde ondervraagd te hebben.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door Meester D., advocaat te Anzegem.

En na beraadslaagd te hebben,

1. Feitelijke elementen

1.1. Op 5 mei 2012 werd door de politiediensten, in samenwerking met de inspectiediensten RVA, RSZ, Sociale Inspectie en Financiën, een controle uitgevoerd bij GCV E. Bij hun aankomst stelden zij vast dat, twee personen, die bezig waren een voertuig te stofzuigen, zich onmiddellijk uit de voeten maakten. Deze personen konden worden onderschept en werden geïdentificeerd als zijnde A.S. en C.B. (in de dagvaarding C.B. genoemd).

A.S. verklaarde dat hij in ruil voor zijn werk in de carwash een beetje geld ontving, alsook eten en drinken. Hij zou op hetzelfde adres als I.Z. verblijven.

C.B. verklaarde dat hij sedert een zestal maanden in de carwash zou werken, een drietal dagen per week en dat hij 25,00 euro ontving om daar een ganse dag te werken. Hij zou op 5 mei 2012 om 8.30 begonnen zijn met werken en moest werken tot 18.30 uur.

Beide personen verbleven illegaal in het Rijk en hadden geen enkele bron van inkomsten.

Volgens I.Z. zou A.S. hem hebben gevraagd om bij hem te mogen komen inwonen en zou hij enkel voor het eten iets hoeven af te geven. Hij zou zonder specifieke reden zomaar bij hem zijn komen werken. Hij bevestigde de verklaring van A.S. en voegde eraan toe dat A.S. eigenlijk niet veel hielp en hij om die reden niet veel kreeg. I.Z. hield verder voor dat hij hem zou hebben geholpen door hem aan het OCMW voor te stellen en door werk voor hem te zoeken. Op 5 mei 2012 kwam A.S. volgens I.Z. gewoon langs als vriendendienst en accepteerde hij ook geen geld.

Nopens C.B. verklaarde I.Z. dat hij niet wist waar hij verbleef en dat hij zou hebben gevraagd om bij hem te komen werken en dat hij inmiddels een tweetal maanden bij hem werkte. Hij betwistte de verklaring van C.B. Afhankelijk van het werk zou deze volgens I.Z. soms op zaterdag, soms op vrijdag, komen werken, voor een 2 á 3 uur.

Op I.Z. werd de som van 411,18 euro aangetroffen, die in beslag werd genomen en op een geblokkeerde rekening van (…) geplaatst werd.

Er werd in de woning van I.Z. een huiszoeking met toestemming uitgevoerd, die negatief was.

Bij de onderzoeksrechter verklaarde I.Z. dat A.S. en C.B. sedert januari 2011 bij hem werkten. C.B. zou 25,00 euro per 3 uur verdienen en A.S. niets omdat hij bij hem inwoonde. Dit laatste zou al sedert 2009 het geval zijn.

I.J. verklaarde dat hij vennoot is in de zaak en dat zijn broer de zaakvoerder is. Hijzelf zou als zelfstandige werkzaam zijn in de internationale textielhandel. Nopens A.S. en C.B. verklaarde hij dat zij veel in de carwash op bezoek kwamen en vrijwillig aanboden om te helpen. Volgens I.J. werden ze niet betaald en zou het de bedoeling zijn dat ze het werk zouden leren, zodat zij zouden ingeschakeld kunnen worden zodra zij het recht zouden krijgen om in België tewerkgesteld te worden. Voorts verklaarde I.J. dat hijzelf ook soms in de car wash ging werken omdat het stil was in de textielsector en hij een bron van inkomsten nodig had. Volgens I.J. waren A.S. en C.B. reglementair in België. Zij zouden een procedure art. 9 lopende hebben, maar I.J. wist niet wat dit inhield. I.J. stelde verder dat nooit iemand werd ingeschreven in de zaak omdat dit niet betaalbaar was. Indien A.S. of C.B. een arbeidskaart

zouden hebben, zouden zij volgens I.J. voor een paar uur per week kunnen worden ingeschreven. De aankoop van materialen voor de carwash gebeurde door I.Z. en I.J.

R.J. verklaarde dat hij 5% van de aandelen van GCV E. bezit. R.J. stelde niets te maken te hebben met de daadwerkelijke uitbating van de car wash, die door I.Z. en I.J. gebeurde. Nopens A.S. en C.B. verklaarde R.J. dat zij oorspronkelijk gewoon langskwamen om thee te drinken en dat zij als er veel werk was, wat meehielpen. Hij was ervan op de hoogte dat zij niet over een arbeidsvergunning beschikten en meende dat zij de regularisatie van hun verblijf afwachtten. Hij stelde voorts nooit geld te hebben gegeven aan hen en had ook nooit gezien dat I.Z. of I.J. hen geld gaven.

Er werd voor GCV E. nooit enige tewerkstelling gemeld aan de bevoegde diensten.

1.2. Diezelfde personen A.S. en C.B. werden ook reeds bij een eerdere controle nl. op 28 maart 2011 in dezelfde carwash aangetroffen terwijl zij daar aan het werk waren. Deze controle gebeurde naar aanleiding van de aanvraag tot tewerkstelling van GCV E. van een buitenlandse werknemer, zijnde A.S.

I.J. verklaarde bij deze controle dat voor A.S. een arbeidsvergunning aangevraagd werd en dat hij in afwachting een opleiding kreeg en C.B. was er toevallig aan het werk. I.Z. sloot zich bij deze verklaring aan.

A.S. verklaarde dat hij sinds ongeveer een jaar bij I.Z. inwoonde, die hem kost en inwoon verschafte en nu en dan eens 10 of 20 euro zou toeschuiven. Nopens zijn werk in de carwash hield hij voor dat hij aldaar zou worden tewerkgesteld en dat hij een proefperiode aan het doen was.

C.B. verklaarde dat hij die dag voor het eerst hielp in de carwash. Het feit dat hij er alle producten blijkbaar goed wist staan, weet C.B. aan het feit dat hij vroeger in India ook een carwash had. Hij ontving geen vergoeding voor dit werk en dit was volgens zijn verklaring ook niet nodig.

1.3. Tenslotte werd A.S. op 5 oktober 2012 nogmaals aangetroffen.

A.S. beweerde aldaar niet aan het werk te zijn, doch louter op bezoek te zijn om een cricketmatch te bekijken, hetgeen door I.Z. en I.J. bevestigd werd.

A.S. bleek in het bezit te zijn van het sleuteltje van het kastje waarin de sleutels van de voertuigen van de klanten tijdelijk gedeponeerd worden. Tevens droeg hij eenzelfde paar veiligheidsschoenen als I.Z.

Er werd in de woning van I.Z. een huiszoeking met toestemming uitgevoerd en daarbij werd vastgesteld dat niets erop wees dat A.S. aldaar zou verblijven, zoals door A.S. en I.Z. steeds wordt voorgehouden.

2. Beoordeling.

2.1. De tenlasteleggingen A en B

Uit de feitelijke gegevens zoals hiervoor uiteengezet blijkt dat A.S. en C.B. door de beklaagden tewerkgesteld werden in strijd met de menselijke waardigheid, doordat zij arbeid dienden te verrichten zonder dat daar een daadwerkelijke verloning tegenover stond, waarbij misbruik werd gemaakt van de precaire toestand waarin zij verkeerden.

Het tewerkstellen van werknemers op een wijze dat ze economisch worden uitgebuit is een tewerkstelling die in strijd is met de menselijke waardigheid als bedoeld in artikel 433quinquies,§ 1, 30, Sw. (Cass. P.12.0107.N 5 juni 2012, www.juridat.be).

De door A.S. geleverde diensten werden beweerdelijk vergoed door I.Z. door het verlenen van kost en inwoon en het sporadisch betalen van een minieme geldsom, doch naar aanleiding van een huiszoeking bij I.Z. wees niets erop dat A.S. daar zou verblijven. C.B. ontving een vergoeding van 25 euro voor een dagtaak van 8.30 tot 18.30 uur.

Zowel A.S. als C.B. vertoefden illegaal in het Rijk en leefden in het verborgene; geen van beiden spraken Nederlands, zij beschikten niet over enige mogelijkheid om in het reguliere arbeidscircuit aan de bak te komen.

Het feit dat A.S. en C.B. ermee instemden om onder dergelijke voorwaarden te werken, doet aan het voormelde geen enkele afbreuk. Net omwille van hun precaire administratieve en financiële situatie, hadden zij eenvoudigweg geen andere keuze dan daarmee akkoord te gaan en waren ze afhankelijk van de beklaagden.

Het feit dat van deze praktijken een gewoonte werd gemaakt, wordt genoegzaam bewezen door de diverse onderscheiden betrappingen op heterdaad en de volstrekt ongeloofwaardige verklaringen die telkens werden gegeven nopens de aanwezigheid van A.S. en C.B. in de carwash.

De feiten van de tenlasteleggingen A en B zijn bewezen in hoofde van de beklaagden.

2.2. De tenlasteleggingen C en D

De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van mensensmokkel, zodat de feiten van de tenlasteleggingen C en D niet bewezen voorkomen in hoofde van de beklaagden en zij aldus voor deze tenlasteleggingen worden vrijgesproken.

2.3. De tenlasteleggingen E en F

De feiten van de tenlasteleggingen E en F zijn bewezen in hoofde van de beklaagden en worden door hen overigens ook niet betwist.

3. Bestraffing

3.1. Ten aanzien van de eerste beklaagde, I.Z.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A, B, E en F zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf wordt opgelegd, namelijk de zwaarste.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de Rechtbank enerzijds rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;

- de manifeste afwezigheid in hoofde van de eerste beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden;

- de natuurlijke evidentie in hoofde van de eerste beklaagde om dergelijke feiten te plegen, hetgeen wijst op een gevaarlijke ingesteldheid;

Anderzijds wordt rekening gehouden met:

- het blanco strafverleden van de eerste beklaagde.

Een gevangenisstraf en een geldboete beide deels effectief en deels met uitstel van tenuitvoerlegging, zoals hierna bepaald, moeten de eerste beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

Bijzondere verbeurdverklaring

Het Openbaar Ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42, 3° en 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 25.193 euro lastens de eerste beklaagde, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven, zijnde:

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen;
- hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld;
- hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de eerste beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (equivalent).

De rechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring van toepassing is, rechtstreeks uit een misdrijf werd verkregen en het staat aan hem om dit voordeel te ramen (Cals. 27 september 2006, nr. P060739F, www.juridat.be).

De berekening van de vermogensvoordelen door het Openbaar Ministerie betreft naar het oordeel van de rechtbank een overschatting. Het weerhouden bedrag werd immers berekend aan de hand van een tewerkstelling van 38 uren voor A.S. en C.B., gedurende een periode van januari 2011 tot en met oktober 2012. Daarbij werd voor wat A.S. betreft geen enkele betaling in mindering gebracht en voor wat C.B. betreft een betaling van 25,00 euro per dag.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat, alhoewel er van de activiteiten een gewoonte werd gemaakt, het niet vaststaat dat A.S. en C.B. gedurende voormelde periode ononderbroken wekelijks 38 uren voor de beklaagden zouden hebben gewerkt. Bij gebrek aan verdere gegevens nopens de concrete geleverde prestaties, raamt de rechtbank het vermogensvoordeel in hoofde van de eerste beklaagde in billijkheid op 10.000,00 euro.

Er zijn wel redenen om deze verbeurdverklaring, net als de op te leggen gevangenisstraf en geldboete, met uitstel van tenuitvoerlegging op te leggen zoals hierna bepaald.

Ontzetting rechten

Conform artikel 433novies, eerste lid Sw. dient de eerste beklaagde veroordeeld te worden tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw., en dit voor een termijn zoals hierna door de rechtbank bepaald.

3.2. Ten aanzien van de tweede beklaagde, I.J.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A, B, E en F zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf wordt opgelegd, namelijk de zwaarste.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de Rechtbank enerzijds rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;

- de manifeste afwezigheid in hoofde van de tweede beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden;

- de natuurlijke evidentie in hoofde van de tweede beklaagde om dergelijke feiten te plegen, hetgeen wijst op een gevaarlijke ingesteldheid;

Anderzijds wordt rekening gehouden met:

- het blanco strafverleden van de tweede beklaagde.

Een gevangenisstraf, met uitstel van tenuitvoerlegging, en een geldboete, deels effectief en deels met uitstel van tenuitvoerlegging, zoals hierna bepaald, moeten de tweede beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

Bijzondere verbeurdverklaring

Het Openbaar Ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42, 3° en 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 25.193 euro lastens de tweede beklaagde, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven, zijnde:

— hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen;

— hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld;

— hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de tweede beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (equivalent).

De rechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring van toepassing is, rechtstreeks uit een misdrijf werd verkregen en het staat aan hem om dit voordeel te ramen (Cass. 27 september 2006, nr. P060739F, www.juridat.be).

De berekening van de vermogensvoordelen door het Openbaar Ministerie betreft naar het oordeel van de rechtbank een overschatting. Het weerhouden bedrag werd immers berekend aan de hand van een tewerkstelling van 38 uren voor A.S. en C.B., gedurende een periode van januari 2011 tot en met oktober 2012. Daarbij werd voor wat A.S. betreft geen enkele betaling in mindering gebracht en voor wat C.B. betreft een betaling van 25,00 euro per dag.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat, alhoewel er van de activiteiten een gewoonte werd gemaakt, het niet vaststaat dat A.S. en C.B. gedurende voormelde periode ononderbroken wekelijks 38 uren voor de beklaagden zouden hebben gewerkt. Bij gebrek aan verdere gegevens nopens de concrete geleverde prestaties, raamt de rechtbank het vermogensvoordeel in hoofde van de tweede beklaagde in billijkheid op 10.000,00 euro.

Er zijn wel redenen om deze verbeurdverklaring, net als de op te leggen gevangenisstraf en geldboete, met uitstel van tenuitvoerlegging op te leggen zoals hierna bepaald.

Ontzetting rechten

Conform artikel 433novies, eerste lid Sw. dient de tweede beklaagde veroordeeld te worden tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw., en dit voor een termijn zoals hierna door de rechtbank bepaald.

3.3. Ten aanzien van de derde beklaagde, GCV E.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A, B, E en F zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf wordt opgelegd, namelijk de zwaarste.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de Rechtbank enerzijds rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;

- de manifeste afwezigheid in hoofde van de derde beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden;

- de natuurlijke evidentie in hoofde van de derde beklaagde om dergelijke feiten te plegen;

Anderzijds wordt rekening gehouden met:

- het blanco strafverleden van de derde beklaagde.

Een geldboete deels effectief en deels met uitstel van tenuitvoerlegging, zoals hierna bepaald, moet de derde beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en haar ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

Bijzondere verbeurdverklaring

Het Openbaar Ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42, 3° en 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 50.386 euro lastens de derde beklaagde, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven, zijnde:

— hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen;

— hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld;

— hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de derde beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (equivalent).

De rechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring van toepassing is, rechtstreeks uit een misdrijf werd verkregen en het staat aan hem om dit voordeel te ramen (Cass. 27 september 2006, nr. P060739F, www.juridat.be).

De berekening van de vermogensvoordelen door het Openbaar Ministerie betreft naar het oordeel van de rechtbank een overschatting. Het weerhouden bedrag werd immers berekend aan de hand van een tewerkstelling van 38 uren voor A.S. en C.B., gedurende een periode van januari 2011 tot en met oktober 2012. Daarbij werd voor wat A.S. betreft geen enkele betaling in mindering gebracht en voor wat C.B. betreft een betaling van 25,00 euro per dag.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat, alhoewel er van de activiteiten een gewoonte werd gemaakt, het niet vaststaat dat A.S. en C.B. gedurende voormelde periode ononderbroken wekelijks 38 uren voor de beklaagden zouden hebben gewerkt. Bij gebrek aan verdere gegevens nopens de concrete geleverde prestaties, raamt de rechtbank het vermogensvoordeel in hoofde van de derde beklaagde in billijkheid op 10.000,00 euro.

Er zijn wel redenen om deze verbeurdverklaring, net als de op te leggen geldboete, met uitstel van tenuitvoerlegging op te leggen zoals hierna bepaald.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen van voormelde tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F, alsook de artikelen

- 1 Wet 05.03.1952 laatst gewijzigd ingevolge artikels 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken
- 29 Wet 1.8.1985 laatst gewijzigd ingevolge artikel 1 K.B. 31.10.2005
- 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering
- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
- 25, 31,1°, 38, 40, 42, 30 en 43bis, 65, 66, 79-80, 433novies, 1° Sw.

- 1, 8§1 W. 29.06.1964 gew. dr. art. 4 W. 10.02.1994, art. 16 KB 06.10.1994 en art. 9 W 22.03.1999.
- Wet van 21/12/2009,nopens de hervorming van het hof van assisen
- 1382 B.W.

Op strafgebied

Wijzende op tegenspraak,

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen C en D **niet** bewezen in hoofde van I.Z.

Spreekt I.Z. vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten.

Stelt vast dat er geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor I.Z. werd vrijgesproken.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, E en F bewezen in hoofde van I.Z.

Veroordeelt I.Z. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een **hoofdgevangenisstraf van TWAALF MAANDEN, met uitstel zoals hierna bepaald** en tot een **geldboete van 1.000,00 euro, te verhogen met 50 opdeciemen, hetzij x 6,0 en aldus gebracht op 6.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.**

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van **10.000,00 euro** verbeurd in het vermogen van I.Z., **met uitstel zoals hierna bepaald.**

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, **ter uitzondering van de reeds ondergane voorlopige hechtenis, die effectief blijft,**

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, **ter uitzondering van 500,00 euro effectief, te verhogen met 50 opdeciemen, hetzij x 6,0 en aldus gebracht op 3.000,00 euro,**

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande bijzondere verbeurdverklaring zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van het bedrag van 411,18 euro dat werd gestort op een geblokkeerde rekening bij (…),

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **45 dagen.**

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **45 dagen.**

Ontzet I.Z. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van **VIJF JAAR.**

Veroordeelt I.Z. tot de gerechtskosten, begroot op **48,85 euro.**

Verplicht I.Z. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht I.Z. tot betaling van eenmaal de bijdrage van **25 euro**, te verbogen met 50 opdecimes, **hetzij 150,00 euro**, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

*

*

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen C en D niet bewezen in hoofde van A.J.

Spreekt I.J. vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten.

Stelt vast dat er geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor I.J. werd vrijgesproken.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, E en F bewezen in hoofde van I.J.

Veroordeelt I.J. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een **hoofdgevangenisstraf van TWAALF MAANDEN, met uitstel zoals hierna bepaald** en tot een **geldboete van 1.000,00 euro, te verhogen met 50 opdeciemen, hetzij x 6,0 en aldus gebracht op 6.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.**

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van **10.000 00 euro** verbeurd in het vermogen van I.J., **met uitstel zoals hierna bepaald.**

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar,

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, **ter uitzondering van 500,00 euro effectief, te verhogen met 50 opdeciemen, hetzij x 6,0 en aldus gebracht op 3.000,00 euro,**

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande bijzondere verbeurdverklaring zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **45 dagen.**

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **45 dagen.**

Ontzet I.J. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van **VIJF JAAR.**

Veroordeelt I.J. tot de gerechtskosten, begroot op **47,96 euro.**

Verplicht I.J. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht I.J. tot betaling van eenmaal de bijdrage van **25 euro**, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij **150,00 euro**, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (H).

*

*

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen C en D **niet** bewezen in hoofde van GCV E.

Spreekt GCV E. vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat haar dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten.

Stelt vast dat er geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor GCV E. werd vrijgesproken.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, E en F bewezen in hoofde van GCV E.

Veroordeelt GCV E. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een **geldboete van 3.000,00 euro**, **te verhogen met 50 opdeciemen, hetzij x 6,0 en aldus gebracht op 18.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.**

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van **10.000,00 euro** verbeurd in het vermogen van GCV E., **met uitstel zoals hierna bepaald.**

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, **ter uitzondering van 500,00 euro effectief, te verhogen met 50 opdeciemen, hetzij x 6,0 en aldus gebracht op 3.000,00 euro,**

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande bijzondere verbeurdverklaring zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt

Veroordeelt GCV E. tot de gerechtskosten, begroot op **47,96 euro.**

Verplicht GCV E. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht GCV E. tot betaling van eenmaal de bijdrage van **25 euro,** te verhogen met 50 opdecimes, **hetzij 150,00 euro,** tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

OP BURGERLIJK GEBIED

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding

De feiten van de tenlasteleggingen A en B , welke bewezen verklaard werden en waarvoor I.Z., I.J. en GCV E. veroordeeld worden, hebben schade veroorzaakt aan de burgerlijke partij, dewelke conform artikel 1382 B.W. gerechtigd is op vergoeding.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 2.500,00 euro meer intresten zoals nader gedetailleerd in de ter zitting van 14 maart 2014 neergelegde nota burgerlijke partij stelling.

Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding toont niet aan welke materiële middelen zij concreet diende in te zetten als gevolg van de door I.Z., I.J. en GCV E. gepleegde feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B. Zo blijkt uit niets dat zij A.S. en C.B. op enigerlei wijze zou hebben ondersteund.

In de gegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat een symbolische morele schadevergoeding van 1,00 euro passender voorkomt. Een groter nadeel wordt immers niet bewezen.

Er is niet voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van art. 43bis Sw., zodat de verbeurd verklaarde gelden ten belope van de aan voornoemde burgerlijke partij toegekende vergoeding niet kunnen worden toegewezen aan deze burgerlijke partij.

I.Z., I.J. en GCV E. dienen eveneens solidair veroordeeld te worden tot betaling aan de voornoemde burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 715,00 euro.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Op burgerlijk gebied

Wijzende op tegenspraak,

Verklaart de burgerlijke partijstelling van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond, en veroordeelt I.Z., I.J. en GCV E. dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen : de som van **1,00 euro ten titel van morele schadevergoeding**, meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering; ontzegt de burgerlijke partij het meer of anders gevorderde.

Veroordeelt I.Z., I.J. en GCV E. eveneens solidair om aan het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding als rechtsplegingsvergoeding de som van **715,00 euro** te betalen.

Houdt de eventuele overige burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig art. 4 V.T.Sv.

Aldus uitgesproken in het gerechtsgebouw te Kortrijk, in de openbare terechtzitting van de TIENDE KAMER op heden **vier april tweeduizend en veertien.**

Aanwezig:

E., rechter, zetelend als voorzitter

L., afdelingsvoorzitter in de arbeidsrechtbank

I., rechter

T., eerste substituut-procureur des Konings

V., griffier